

Hůř než za 2. světové války. Kuras a dnešní cenzura: Bolavá fakta

- CZ24 News | 11. března 2022

EU: „Připomeňme si z historie, že ani uprostřed druhé světové války Británie nerušila ani netrestala poslech německé propagandy a z jejího hlavního hlasatele si utahovala přezdívku ‚Lord Haw-Haw‘. Opak v Německem obsazené Evropě byl trestán smrtí, v komunismu vězením. Taky si připomeňme, že Rusko hned po invazi do Ukrajiny zneschopnilo nezávislá média, vypnulo internety a trestá neschválené informace vězením. Do této kategorie nás námi zvolení europoslanci s paní Jourovou zařazují - a s nimi i námi zvolená česká vláda.“ Tak spisovatel Benjamin Kuras, doyen české konzervativní publicistiky, komentuje nejnovější snahu „bránit se ruské propagandě“. Pečlivě prostudoval příslušné dokumenty z dílny orgánů EU.

V komentářích čtenářů pod našimi rozhovory se často objevuje otázka, jak může Kuras stále hlásat „zaplat pánbůh za západní civilizaci“, když o ní zároveň píše tak kriticky. Jak jim tu diskrepanci vysvětlíte?

Není to diskrepance, už jsem to několikrát vysvětlil, zopakuji ještě jednou. Západ (tj. parlamentní demokracie se základními občanskými svobodami a právy – tedy včetně „východu“ jako Japonsko, Jižní Korea, Indie, Tchajwan a podobné), je pořád to nejhumánnější a nejbezpečnější politické uspořádání, jaké svět má. Všechna ostatní jsou horší. Stále se to potvrzuje poměrem, kolik lidí prchá na Západ, a kolik z něj. Kriticky – a vlastně spíš satiricky – o něm píšu proto, že se už několik desetiletí dopouští chyb a podrazů, které jej oslabují a směřují k jeho zániku. A nedělejme si iluze, že by jej mohlo nahradit něco lepšího – nic takového na světě není. Na vybranou máme jen Rusko, Čínu a islám, jehož hlavním exponentem je Írán. Z těch se pomalu tvoří jednotná „osa zla“, jak by ji asi nazval Ronald Reagan. Pád Západu by vedl k zániku humanistické civilizace na celé planetě. Snažím se svým drobným podílem přispět k její záchraně, s pomocí našich laskavých čtenářů, doufám.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

A co výzvy některých politiků a komentátorů, že alespoň po dobu ruské agrese bychom Západ neměli kritikou oslabovat?

Upozorňuji na právě takové chyby a podrazy, jimiž se Západ sám oslabuje, takže se ho tím snažím posilovat – nebo se to alespoň v nejlepší víře domnívám. Ale opakuji znovu, že i při všech těch vadách, chybách a podrazech je Západ to jediné, co k obraně humánní civilizace máme. A jediná naše šance je ty chyby a podrazy napravovat nebo se jich vystríhat.

Kterou takovou chybu nebo podraz teď pokládáte za nejakutnější?

Evropský parlament právě vydal návrh usnesení žádající nejtvrdší, nejrozsáhlejší a nejpodrobnější cenzuru od dob komunismu. Za téměř totálního mediálního zatmění – alespoň jsem nikde v českých médiích nezaznamenal, že by si jej někdo všimal. Jako by byl záměrně vydán, když se všichni soustředí na Ukrajinu a tak zůstal nepovšimnutý.

Je zakuklený do právnické hantýrky a hromady klišé, jaké si pamatujeme z usnesení sjezdů komunistické strany. Má tu chuť odvolávat se na Listinu základních práv EU, Chartu OSN, Rezoluce Valného shromáždění OSN, Úmluvu o ochraně lidských práv, a podobné mezinárodní právní dokumenty. Navazuje na „Akční plán proti dezinformacím“ vydaný EU Komisí v roce 2018. Taký na jakési dřívější dokumenty jako „evropský akční plán pro demokracii“, „boj proti hybridním hrozbám“, „Akční plán na podporu oživení a transformace“, „Dezinformace s dopadem na EU“, „soubor opatření v rámci aktu o digitálních službách“, „kodex zásad boje proti dezinformacím“. A další dva tucty podobných dokumentů, z nichž člověk žasne, kolik toho úředníci EU stihnou vymyslet a sepsat, co normální člověk nestačí za celý život přecíst. Pak uvádí asi tři tucty důvodů a příčin proč toto usnesení vydává, ale hlavní je „zahraniční vměšování, které představuje závažné porušení všeobecných hodnot a zásad, na nichž je Unie založena, jako je lidská důstojnost, svoboda, rovnost, solidarita, dodržování lidských práv a základních svobod, demokracie a právní stát“. Následuje tvrzení, že „cílem zahraničního vměšování je překrucování faktů a předkládání nepravdivých informací, umělé nafukování jednostranných argumentů, diskreditace informací s cílem degradovat politický diskurz a v konečném důsledku podkopat důvěru ve volební systém, a tedy i v samotný demokratický proces“. A ujišťuje, že „zahraniční vměšování, manipulace s informacemi a dezinformace představují porušení základních svobod projevu a informací, které jsou zakotveny v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie, a ohrožují jak tyto svobody, tak demokratické procesy v EU a jejích členských státech“.

Co je na tom tak děsivého?

Tvrzení, že nějaká informace může ohrožovat svobodu informací. Svoboda informací může přece být ohrožována jen potlačováním informací. A to právě tento dokument žádá. Zavádí „ochranu před subjekty, které se dopouštějí zahraničního vměšování a manipulace s informacemi, zneužívají tyto svobody ve svůj prospěch“, a proti nimž „je nezbytné zintenzivnit preventivní boj, neboť demokracie závisí na lidech, kteří přijímají informovaná rozhodnutí“. Geniální twist absurdity: aby občan mohl přijímat informovaná rozhodnutí, nesmí přijímat informace, z nichž by se mohl srovnáváním a ověřováním informovat, jaké by mělo být to jeho „informované“ rozhodnutí. Takže může rozhodovat jen neinformovaně.

Takže jak ta ochrana má vypadat?

Její „prvořadou prioritou je odolnost a připravenost občanů EU“. Dokument vyslovuje „znepokojení, jak jsou občané EU nepřipraveni a jak je potřeba je připravovat, i preventivně, včetně právních kroků proti šířitelům dezinformací.“ A vyzývá, aby EU „vytvořila přiměřené kapacity“, samozřejmě „adekvátně financované“, a „vhodná opatření“, včetně „připisování odpovědnosti pachatelům a jejich pojmenovávání, ukládání sankcí a přijímání protiopatření“. K tomu patří – a tohle je krásná věta – „posílení prognostické kapacity a interoperability EU a jejích členských států s cílem zajistit solidní připravenost, pokud jde o předvídaní, prevenci a zmírňování zahraniční manipulace s informacemi.“

Dokument je „znepokojen množstvím slabých míst a mezer v současných právních předpisech a politických opatřeních na úrovni EU i členských států, které mají umožnit odhalování zahraničního vměšování, zamezit mu a bojovat proti němu“. A žádá nápravu.

Tedy vyzývá Komisi, aby „v rámci svého orgánu vytvořila pracovní skupinu v čele s Věrou Jourovou jakožto místopředsedkyní Komise pro hodnoty a transparentnost, která by zkoumala stávající právní předpisy a politická opatření a odhalovala mezery, jež by mohly nepřátelské subjekty zneužít, a naléhavě Komisi vyzývá, aby urychleně tyto mezery odstranila a umožnila budování odolnosti občanů.“

Přístup by měl zahrnovat „celou společnost a celou veřejnou správu“, zaměřovat se zejména na „odstrašování, připisování odpovědnosti a kolektivní protipatření, včetně sankcí“.

Byla by to sranda, kdyby to nebyl průser, jak praví jedno moravské rčení. Jestli pořád ještě někdo pochybuje, že bruselská byrokracie – včetně většiny poslanců – má totalitní choutky, může si ten více než stostránkový [dokument přečíst zde](#).

Jedna z oblastí, které cenzuru zahraničního informačního vměšování nezavádějí, je zřejmě ještě anglofonní svět. Tam se i o rusko-ukrajinském konfliktu ještě informuje bez nějaké „správné“ linie?

Stále tam funguje přístup „ano-ale“, a to i třeba v jednom a tomtéž médiu. Objevilo se pár návrhů na vypnutí ruských TV kanálů Russia Today a Sputnik, ale v cenzuru je nikdo neproměnil. Připomeňme si z historie, že ani uprostřed druhé světové války Británie nerušila ani netrestala poslech německé propagandy a z jejího hlavního hlasatele si utahovala přezdívkou „Lord Haw-Haw“. Opak v Německem obsazené Evropě byl trestán smrtí, v komunismu vězením. Taký si připomeňme, že Rusko hned po invazi do Ukrajiny zneschopnilo nezávislá média, vypnulo internety, a trestá neschválené informace vězením. Do této kategorie nás námi zvolení europoslanci s paní Jourovou zařazují – a s nimi i námi zvolená česká vláda.

Jak tedy Britové nebo Američané referují o rusko-ukrajinské válce?

Schvalování ruského útoku v tamních médiích samozřejmě nenajdeme, ale docela časté jsou argumenty, jak k němu Západ přispěl „ponižováním Ruska“, tím že nebral na vědomí jeho „legitimní bezpečnostní zájmy“. Nebo tím, že místo nějaké obdoby Marshallova plánu po pádu komunismu za Jelcina pustil do Ruska spoustu padouchů, kteří se spojili s tamními padouchy a tunelovali ruskou ekonomiku.

Připomíná se, že Ukrajina není tou vzornou demokracií, jakou by si EU představovala, funguje tam rozsáhlá korupce s oligarchy podobnými ruským. A taky do toho vstupují úvahy, jak Rusko uchlácholit, když jsme tolik závislí na jeho energetice. Teď do toho ještě vstupuje hrozba farmářům, jak se zastavil přísun krmiva z Ukrajiny, tvořící až třetinu potřebného.

Na pozadí většiny komentářů je cítit neochota se do konfliktu zaplést přímo vojensky. Se všemi podobnými výhradami se obecně fandí Ukrajině. Dost zábavný projev sympatií je změna přepisu ruského Kiev na ukrajinský Kyiv. Zelenský je za hrdinu, někteří dokonce jeho postoj a řečnictví hodnotí jako „churchillovské“. Putin je velepadouch zralý na soud v Haagu.

Taky se upozorňuje – těžko říct, zda oprávněně – že mediální dezinformace provádí nejen Rusko, ale i Ukrajina. Uvádějí se údajné příklady podvodného použití starých fotografií vydávaných za autentické z dnešních bojů. Ukrajinská zpráva, že Rusové zničili nebo poškodili památník Babi Jar, pamětní místo nacistického masakru 34 tisíc Židů, se prokázala jako vymyšlená.

Některé komentáře prisuzují i vinu Bidenovi, který několik týdnů před invazí předem přiznal, že NATO by na obranu Ukrajiny v případě invaze nezasáhlo – což Putina nenechalo na pochybách a mohlo ho k invazi povzbudit. Na jistou míru západního pokrytectví se upozorňuje připomínkou, že ač

jsou s Ruskem v konfliktu kvůli Ukrajině, společně ve Vídni jednájí s Íránem o zrušení sankcí a navrácení miliard dolarů – i přes opakované upozorňování rozvědek, že Írán pracuje na jaderné bombě a zrušení sankcí mu to urychlí.

Ale téměř všichni se vyslovují pro ukončení války jednáním co nejdřív. A to i s tím, že by ruský mluvčí východní části a Krym připadly Rusku a Ukrajina zůstala neutrální. Tedy vlastně to, co Putin od začátku žádal. Objevilo se několik článků snažících se vysvětlit, že se sice mezi Ukrajinci nějací sympatizanti s nacismem určitě najdou – uvádí se i ozbrojená jednotka s názvem Azov a s insigniemi připomínající nacistické – ale že nařčení z nacismu se na Ukrajince vztahovalo za války a dnes je to spíš Putinův výmysl, popřený už tím, že si Ukrajina zvolila židovského prezidenta.

Což nás přivádí k Izraeli a jeho opatrnému, ambivalentnímu, skoro neutrálnímu přístupu k rusko-ukrajinské válce. Ten je motivován čím?

Zpráva izraelského reportéra, že Ukrajinci nepravdivě zneužili Babi Jar k propagandě, Izraelcům připomněla historický ukrajinský antisemitismus a třebaže Ukrajině jako přepadenému národu fandí, berou ji s rezervou. S Ruskem má Izrael křehkou dohodu, která mu dovoluje v Sýrii – kde Rusko ovládá letecký prostor – útočit na íránské nebo Íránem podporované vojenské cíle, a nechce o ni přijít, nemohl by se bránit útokům ze syrského území.

Izrael také pozorně sleduje chování Západu, z něhož by mohl odhadnout, jak by se choval v konfliktu Izraele s Íránem. A usuzuje, že by se pravděpodobně ocitl bez podpory Západu. Bývalý premiér Netanyahu nové vládě radí, aby v tomto konfliktu nestranila nikomu a soustředila se na skutečnou „existenční hrozbu“ již je Írán, zvlášť když se mu svět chystá rušit sankce. Ruskou invazi sice izraelská vláda odsoudila, ale nabídla se jako prostředník k mírovému jednání a premiér Bennett odletěl do Moskvy jednat s Putinem a pak telefonicky ze Zelenským.

Rusko-ukrajinský konflikt ohrožuje evropskou energetiku nedostatkem nebo vysokou cenou energií. To například v Británii rozvířilo debatu o platnosti Green Dealu a možných náhradních zdrojích. Co kdo navrhuje?

Několik vlivných hlasů, včetně některých ministrů, navrhuje, aby se v Británii povolil „fracking“ čili dobývání břidličného plynu, jehož ložiska se už před několika lety našla v Lancashiru. Námitky byly tehdy ekologické, vysvětlující, že na rozdíl od rozlehlého Texasu by těžba byla příliš blízko obydlených oblastí, jimž by mohla otrávit spodní vody. Ministr financí Sunak už propočítal, že Green Deal je finančně téměř neproveditelný. A Nigel Farage zakládá hnutí za referendum o „nulových emisích“. Provází je sloganem „vládnoucí třídy nás vedou do zkázy“. Se svým obvyklým vtipem k tomu přidává, že „nedáme-li si pozor, ta jediná nula bude na našich bankovních účtech“.

Ve Francii došlo k zajímavé přesmyčce na politické frontě vlastenecké alias populistické, která se snaží porazit Macrona v prezidentských volbách. Z těch dvou výrazných osobností zatím vede Le Penová nad Zemmourem, ale tato přesmyčka by to mohla změnit?

Od Le Penové k Zemmourovi přechází její neteř a bývalá poslankyně Marion Maréchalová. Manažeři Zemmourovy volební kampaně hovoří o dalších, zatím nejmenovaných členech Le Penové strany Národní sdružení, kteří budou přecházet k Zemmourovi, ale počítají i s přeběhlíky ze středopravé strany republikánské, kteří Maréchalové fandí. Zda se jejich optimismus potvrdí, ještě není jisté, zato ale jisté je to, že k vítězství nad Macronem se budou muset nakonec sjednotit zemmourovci i lepenovci.

A obvyklá komedie týdne?

Arizonský senát zjistil z voleb roku 2020 v okrese Maricopa přes 190 tisíc volebních lístků, na nichž podpisy neodpovídaly podpisům v registru.

[ZDROJ](#)